

Càritas Barcelona: “Cobrar les prestacions d’ingressos mínims no és garantia per sortir de la pobresa i l’exclusió”

- 📌 En el cas de l’RGC, els ingressos només cobreixen el 36% del que necessita una família de dos adults i dos infants a Barcelona per viure dignament
- 📌 A Barcelona, una persona sola necessitaria el 154% de l’import actual de l’RGC per assolir el lloguer mitjà de la ciutat
- 📌 A Catalunya, el 60% de les llars en pobresa severa queden excloses d’aquestes prestacions i només un 8,2% de les famílies ateses per les deu Càritas amb seu a Catalunya perceben la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) o l’Ingrés Mínim Vital (IMV)
- 📌 Càritas proposa harmonitzar l’IMV i l’RGC, delegant la gestió a la Generalitat de Catalunya, que les prestacions arribin als col·lectius que actualment en queden fora, que la quantia sigui superior, que s’adaptin a la realitat actual del mercat laboral, contemplin el cost de l’habitatge i siguin complementàries a una prestació universal per criança

Barcelona, 15 de desembre de 2023 – En presència del Cardenal Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona i president de Càritas Barcelona, l’entitat ha presentat l’informe *Una ajuda que no arriba. Limitacions i reptes en el disseny i implementació de les prestacions de garantia d’ingressos mínims*. **L’informe s’ha elaborat per conèixer la situació de les persones que cobren la Renda Garantida de Ciutadania o l’Ingrés Mínim Vital i que són ateses per Càritas, recollint la seva vivència personal sobre les limitacions actuals del sistema d’ingressos mínims.**

La responsable de l’Observatori de la Realitat Social de Càritas Barcelona, Miriam Feu, ha presentat les principals conclusions de l’estudi. En primer lloc, ha explicat que aquestes prestacions tenen una baixa cobertura i no arriben a totes les persones que les necessiten. **“La majoria desconeixien que tenien dret a accedir a l’IMV o l’RGC, i van necessitar l’assessorament de Càritas per poder-les tramitar”**. També s’ha posat de manifest l’elevada complexitat que hi ha a l’hora de demanar-les, així com les dificultats per aconseguir els papers sol·licitats o per omplir els formularis online. **“Moltes de les persones que acompanyem des de Càritas no estan familiaritzades amb les gestions telemàtiques, i per això voldrien poder fer aquestes gestions de manera presencial”**. En la majoria dels casos, l’excessiu temps d’espera en la resposta de l’administració fa que les persones es desanimin, **arribant a generar situacions d’angoixa i frustració.**

Feu ha remarcat que les feines temporals (que normalment són precàries) no garanteixen la protecció davant el risc de pobresa i exclusió social, i que hi ha una incapacitat manifesta del sistema actual de prestacions per adaptar-se a totes les casuístiques que presenta el mercat laboral actual. **“És necessari que l’RGC pugui ser complementària amb totes les rendes del treball, aconseguint incentius que fomentin la inserció al mercat laboral i garantint que hi hagi un mecanisme de reincorporació automàtica a l’RGC quan una persona deixa de treballar”**, ha explicat.

També s’ha incidit en la quantia de les prestacions, denunciant que és totalment insuficient. **“Les prestacions tenen una capacitat molt limitada per treure de la pobresa i l’exclusió. Molt sovint, no permeten cobrir les necessitats bàsiques, i en el cas de Barcelona, difícilment serveixen per pagar la totalitat del cost del lloguer”**, ha advertit Eduard Sala, director de Càritas Barcelona. Per il·lustrar-ho, Sala ha posat d’exemple l’RGC, indicant que **només cobreix el 35,8% del que necessita una família de dos adults i dos o més infants a Barcelona per viure dignament.**

“Si ens centrem només en la despesa de l’habitatge, una persona sola necessitaria el 154% de l’import de l’RGC per assolir el lloguer mitjà de Barcelona”. En aquest sentit, el director de Càritas ha destacat que el **60% de les llars a Catalunya en pobresa severa queden excloses d’aquestes prestacions, i que només un 8,2% de les famílies ateses per les deu Càritas amb seu a Catalunya perceben la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) o l’Ingrés Mínim Vital (IMV).** “Les prestacions simbolitzen un autobús. Si pots pujar-hi, tens dret a percebre-les, però hi ha moltes persones a les que no les deixen pujar. Càritas som el cotxe de suport que les recull, que les acompanya quan l’administració no dona resposta”, ha explicat Sala.

Pel que fa a les propostes, **Càritas ha demanat harmonitzar l’IMV i l’RGC, delegant la gestió a la Generalitat de Catalunya i implementant la finestra única.** També que les prestacions arribin als col·lectius que en queden fora, que la quantia sigui superior, que s’implementi l’incentiu al treball i el mecanisme de reincorporació automàtic, així com nous complements en funció del territori on es viu. Finalment, s’ha demanat una **prestació universal d’ajuda a la criança**, així com una política que garanteixi l’accés i el manteniment d’un habitatge digne.

Xifres d’atenció que van en augment

Càritas també ha presentat un avançament de dades de les persones ateses durant el 2023. **Han augmentat un 21% el nombre de llars ateses amb relació a 2022, i d’aquestes, la meitat s’han adreçat a Càritas per primera vegada.** “Ens preocupa que el **70% de les llars visquin en un habitatge no digne** (l’any 2022 representaven el 67%). Són famílies que sobreviuen en una habitació de relloguer, compartint pis amb desconeguts, acollits a casa d’un familiar o un amic, de lloguer sense contracte, ocupant, en un projecte o habitatge d’una entitat social o directament al carrer. **En aquestes condicions, és gairebé impossible sortir de la situació de pobresa en què es troben**”, ha dit Sala.

Un Nadal ple de petits miracles

Joan Josep Omella, Cardenal Arquebisbe de Barcelona i President de Càritas Diocesana de Barcelona, ha demanat no apartar la mirada de la pobresa, posant el focus en les famílies que cada vegada són més pobres a causa de l’augment dels costos de vida. “No podem quedar-nos de braços plegats davant d’aquesta realitat. La vocació de tot cristià i de tota la societat ha de ser la d’implicar-se en els problemes col·lectius. No només cal el compromís de Càritas, sinó el de tothom”.

Omella també ha incidit en la **necessitat d’un compromís polític i legislatiu seriós i eficaç.** “**Cal que les institucions públiques compleixin amb el seu deure. Ajudes com l’Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida de Ciutadania han de servir a les persones a sortir de la seva situació de pobresa, i que puguin ser més accessibles per tots aquells que les necessiten**”.

Finalment, ha volgut fer valdre la feina de Càritas, explicant que gràcies a la tasca de l’entitat, són possibles els petits miracles, fent referència al lema de la campanya de Càritas [“Fes que aquest Nadal s’ompli de petits miracles”](#). “**No arriba el que no es dona**, i per tant vull donar les gràcies als socis, donants, mossens, empreses, persones voluntàries o personal contractat que donen, i que fan que aquests miracles es facin realitat. **Animo a tota la societat a fer un petit miracle, un petit gest, en favor d’algú del seu voltant que estigui passant dificultats. Només així podrem construir una societat més fraterna i solidària**”. Càritas ha recordat que el proper diumenge 17 de desembre es realitzarà la col·lecta extraordinària a totes les parròquies de la diòcesi de Barcelona en favor de Càritas.

